

Sygn. akt I ACz 170/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Mieczysław Brzdąk (spr.)
Sędziowie	SA Ewa Jastrzębska SO del. Ewa Solecka

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	M. B. (1)	
przeciwko	R. S., W. M., R. D., I. W., P. W., M. Ż., B. U., M. W., J. K. (1), E. K., A. B., Z. K., B. O., E. P., J. K. (2), L. P., M. T. (1), M. Ś., M. T. (2), M. B. (2), J. K. (3)	

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach

z dnia 30 grudnia 2014r, sygn.. akt II C 682/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 170/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Katowicach zwrócił pozew podając, że zarządzeniem z 21 listopada 2014r. powód został zobowiązany do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez wskazanie z imienia i nazwiska osób wymienionych w pkt. 5 i 6 pozwu oraz podanie ich adresów zamieszkania, wskazanie adresów zamieszkania pozostałych pozwanych wymienionych w pozwie, złożenie odpisów pozwu w

ilości adekwatnej do liczby pozwanych, sprecyzowanie pozwu przez wymienienie rodzaju poniesionych szkód, ich wartości, zwięzłe podanie jakiego rodzaju postępowanie każdego z pozwanych spowodowało szkody i podanie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a bezprawnym działaniem pozwanego. Zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 3 grudnia 2014r i w określonym terminie 7 dni nie zostało wykonane. Pełnomocnik powoda wniósł o przedłużenie terminu, ale termin do usunięcia braków formalnych „ ma charakter terminu ustawowego” w związku z czym nie mógł być przedłużony.

Jako podstawę zarządzenia o zwrocie pozwu Przewodniczący wskazał art. 130§2 kpc w zw. z art. 187§1 kpc, 126§1 i 2 kpc oraz 128§1 kpc.

Zarządzenie to zaskarżył powód, który w zażaleniu wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia zarzucając:

1. obrazę art.130§1 kpc polegającą na uznaniu, że podanie rodzaju poniesionych szkód, ich wartości, podanie jakiego rodzaju postępowanie każdego z pozwanych spowodowało szkody i podanie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a bezprawnym działaniem pozwanego stanowi w rozumieniu podanego przepisu brak formalny uniemożliwiający nadanie pozwowi biegu, podczas gdy w istocie podane okoliczności nie stanowią przeszkody w merytorycznym rozpoznaniu pozwu, a mogą najwyżej rzutować na uwzględnienie lub nie wniesionego powództwa;
2. obrazę przepisów postępowania tj. art. 126§1 pkt 1 i §2 kpc poprzez stwierdzenie, że wskazanie adresu zakładu pracy pozwanych stanowi brak formalny uniemożliwiający nadanie sprawie dalszego biegu, w sytuacji gdy wszyscy pozwani piastują funkcję sędziego Rzeczypospolitej Polskiej, a co za tym idzie podanie miejsca ich pracy tj. właściwego sądu jest wystarczające dla osiągnięcia pewności, iż komunikacja pomiędzy sądem prowadzącym sprawę a pozwanymi nie napotka na żadne trudności;
3. obrazę przepisów postępowania tj. art. 135 kpc poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy normy prawa procesowego jednoznacznie przewidują możliwość dokonywania doręczeń w zakładzie pracy strony.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zgodnie z art.187 § 1 kpc pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie.

Jak wynika z treści pozwu powód określił żądania wobec każdego z pozwanych, wskazując zasądzenia jakich kwot domaga się od każdego z pozwanych. Przytoczył też okoliczności faktyczne, które w jego ocenie uzasadniają żądanie zasądzenia zadośćuczynienia od pozwanych wymienionych w pozwie.

Trafnie zarzuca autorka zażalenia, że „braki” w postaci „rodzaju poniesionych szkód, ich wartości, podania jakiego rodzaju postępowanie każdego z pozwanych spowodowało szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy szkodą a bezprawnym działaniem pozwanego” nie są brakami formalnymi pozwu w rozumieniu wymienionego przepisu. Okoliczności te niewątpliwie związane są z merytorycznym rozpoznaniem sprawy a ich istnienie (bądź nie) podlega badaniu w toku postępowania. Bezpodstawne wezwanie powoda do usunięcia wymienionych „braków” nie mogło więc skutkować zwrotem pozwu z tej przyczyny, że powód „braków” tych nie usunął. Powód podał bowiem w pozwie okoliczności faktyczne, pozwalające wystarczająco określić podstawę jego żądania.

Zgodzić należy się także ze stanowiskiem skarżącego, że wskazanie adresu zakładu pracy pozwanych nie stanowi braku formalnego uniemożliwiającego nadanie sprawie dalszego biegu. Wprawdzie Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 lipca 2014r, III CZP 43/14, zajął odmienne stanowisko, tym niemniej Sąd Apelacyjny tego poglądu nie podziela już to z tej przyczyny, że stosownie do unormowania zawartego w art.135§1 kpc doręczenia można dokonać m.in. w zakładzie pracy. Ponadto – na co także zwraca uwagę skarżący – w wielu wypadkach powód może napotykać na

poważne przeszkody (trudności) w uzyskaniu danych o adresach pozwanych a rygorystyczne stosowanie tego wymogu może w skrajnych wypadkach uniemożliwić uprawnionemu realizację prawa do sądu.

Zgodzić także należy się z autorką zażalenia, że w niniejszej sprawie ze względu na trudności w uzyskaniu przez powoda danych adresowych pozwanych z jednej strony oraz ze względu na pewność co do miejsca zatrudnienia pozwanych komunikacja pomiędzy Sądem a pozwanymi nie byłaby niczym zakłócona. Z tej też przyczyny za bezpodstawne należy traktować wezwanie powoda do wskazania adresów zamieszkania pozwanych, a w konsekwencji należało przyjąć, że nie zachodziły podstawy do zwrotu pozwu i z tej przyczyny.

Niezależnie jednak od wymienionych okoliczności i przy akceptacji stanowiska powoda, że wskazując miejsca pracy pozwanych spełnił wymóg oznaczenia miejsca zamieszkania pozwanych, zażalenie powoda nie mogło odnieść zamierzonego skutku. Niekwestionowanym jest bowiem, że pomimo wezwania do złożenia odpowiedniej liczby odpisów pozwu oraz sprecyzowania strony pozwanej przez wskazanie z imienia i nazwiska pozwanych wymienionych w pkt. 5 i 6 pozwu, powód w terminie określonym w art. 130§1 kpc nie usunął wymienionych braków pozwu. Trafnie wskazuje Sąd Okręgowy, że tygodniowy termin do uzupełnienia pisma (usunięcia braków formalnych pism procesowych) jest terminem ustawowym w związku z czym nie mógł być przedłużony (por. art.166 kpc). Jeżeli zatem powód w terminie przewidzianym w art. 130§1 kpc nie usunął wymienionych braków formalnych pozwu, to trafnie przyjął Przewodniczący w Sądzie Okręgowym, że pozew podlegał zwrotowi w całości.

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że zażalenie jest nieuzasadnione wobec czego ulegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.